

пани околни села, самъ въ пламъцитѣ на станъ отъ башибозуци, черкези, редовна войска и азиатски пълчища, е прѣдставлявалъ ужасно зрѣлище.

Участъта на околното население прѣдизвиква и идването въ Сливенъ на висскохуманната англичанка леди *Странгфордъ*, която, както е извѣстно, даде инициативата за учрѣдяването въ Англия дружество за подпомагане останалитѣ безъ покривъ, безъ родители и срѣдства българи.

За идването на *Lady Strangford* въ града се спомена и по-рано. Въ издадената отъ нея брошура по поводъ на нейната мисия въ България, тя не намира думи, за да изкаже възхищението си отъ горещия приемъ въ Сливенъ. Това, съживително донѣгдѣ събитие за гражданитѣ, оставени на произвола слѣдъ оттеглянето на *европейската комисиия*, не е оставено неотбѣлѣзано и въ нашия печатъ. Така, въ една дописка отъ Сливенъ съ дата 16 априлъ 1877 г., обнаордвана въ издавания тогава въ Цариградъ вѣстникъ *Источно Врѣме*, се говори че благородната Леди Странгфордъ посѣтила Сливенъ, дѣто се бавила два дни, и била твърдѣ ласкаво приета отъ тамошното население.

Леои Странгфорозъ е била посрѣщната много тържествено, начело учителитѣ и духовенството, всрѣдъ натрупано множество граждани по главнитѣ улици, отъ дѣто е трѣбвало да мине. Ученици и ученички сж пѣли нарочно за случая съчинени пѣсни, въ които се споменувало и името ѝ. Билъ ѝ поднесенъ разкошенъ адресъ отъ страна на дружеството „Зора“. (Вжъ подробности въ цитираната ѝ книга по съставената въ Лондонъ relief mission — Bulgarian peasant's fund). Тя посѣтила училищата (10 априлъ 1877) и заминала за Ямболъ, а отъ тамъ за село Бояджикъ.

Отъ врѣме обявяването на войната, прѣзъ Сливенъ постоянно минавала войска за Дунава. Тукъ ангарията и други тяжести, наложени на българското население за издържката на войницитѣ прѣзъ врѣме прѣстояването имъ въ града, сж били нищо въ сравнение съ останалитѣ жестокости и изпитвана яростъ заради възстанията. Вънъ отъ тия войски, вербували се такива и отъ самия градъ, по който поводъ ето що пише *Х. Киро Табака*:

„Прѣзъ май (1877) се издаде едно царско повеление за събиране на доброволци отъ всѣка народностъ. Събирането на доброволци стана съ зурли и тжпани на мѣстото називаемо *Сахатъ-Мегданъ*, като побиха едно знаме съ храбритѣ около него. Тѣзи храбри бѣха таквизи, щото бѣснѣха, както искаха, безъ да имъ рече нѣщо правителството. Грабѣха, биеха хората, а най-вече бакалитѣ, като земаха ракия и хлѣбъ безъ пари и навредъ въ града, безъ да имъ рече нѣщо правителството. Тѣзи доброволци бѣснѣха около 25 дни и заминаха за войната“.